

Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld, Joh. 15:18-19.

Geliefde lezer, ook hierin is de Heere Jezus Zijn verkoren volk voorgegaan. Zijn volk leeft wel midden in de wereld, maar ze zijn niet meer van deze wereld. Hoe komt dat dan? Wel, omdat ze aan deze wereld en al haar begeerlijkheden gestorven zijn. Hun oude verdorven natuur gaat er bij tijden nog weleens naar uit, maar hun vernieuwde natuur uit Christus kan deze wereld niet meer verdragen. Zij kan daarin haar leven niet meer hebben. Zij kan er niet meer in wezen. Zij kan er zelfs niet meer in ademen. Christus heeft mijn vlees en been aan willen nemen opdat mijn overtreding veroordeeld zou kunnen worden in Zijn zondeloze vlees, Rom. 8:3. Hij daalde af naar deze zondige aarde, komende uit de stad met de gouden straten en paarden poorten. Hij wilde geboren worden in een voerbak voor beesten, opdat Hij het Brood voor brodelozen zou kunnen worden: "Neemt, eet, dit is Mijn Lichaam dat voor u verbroken en verbrijzeld is geworden." Dertig jaar heeft Hij op aarde gewacht om van Zijn hemelse Vader Die Hem gezonden publiek te gaan getuigen. Met name vanaf deze tijd begon de wereld en de vrome godsdienst Hem te haten en Hem te bespotten. Dat is bij Zijn verkorenen wezenlijk niet anders, lezer. *Wij weten, dat God tot Mozes gesproken heeft; maar Dezen weten wij niet, van waar Hij is, Joh. 9:29.* Dit getuigden de wetgeleerden en farizeeën van Koning Jezus. Een mens weet zelfs naar zijn consciëntie nog wel wat God in Zijn Woord bevolen heeft. De mens kent het verschil nog tussen goed en kwaad. Maar hoe het kwade verdelgt, weggedragen en verzoend moet worden, dat weet de mens niet meer. Dat moet de mens door Goddrie-enig geopenbaard worden. Vandaar dat ze van Hem zeiden dat ze niet wisten vanwaar Hij was. Maar voor zielen die werkelijk geen bestaan meer voor God hadden, werd Hij hun Bestaan ten eeuwige leven. Voor zielen die geen eten meer hadden en van de honger bijna stierven, werd Hij hun eten en drinken. *Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? (Jes. 55:2a)* De farizeeën wogen al hun geld uit voor het doen en laten van Gods heilige wet. Daarmee betoonden zij nog immer met hun eerste man getrouwd te zijn. Dat deze eerste man hen niet meer prees, maar hen dag en nacht vervloekte bemerkten zij niet, Gal. 3:10-12. Dat deze eerste man hen niet meer ten leven kon zijn, maar hen door Adams val ten dood geworden was, zagen zij niet, Rom. 7:10. Kijk lezer, daartoe moet God Zijn gebod der wet inbrengen, anders gaan de zonden nooit leven. Uit deze dingen bleek duidelijk dat zij Gods heilige wet niet verstonden, en daardoor ook Christus als de Vervulde wet niet verstonden. Ja lezer, wie hier op aarde nimmer zijn bestaan afgelegd heeft onder gestrenghe heerschappij van zijn eerste man, die zal straks voor eeuwig moeten omkomen onder de vloek en doem van zijn eerste man. Onder deze heerschappij is het hard werken geblazen, zonder enig loon. De enige lofprijzing die ge onder deze heerschappij ontvangt, zijn z'n medogenloze harde geselingen en vreselijke veroordelingen. Deze man is zo ontzaggelijk nauwgezet, lezer. Deze man keurt al uw werk af, u doet het nooit goed. Hoe zou u het vinden dagelijks van uw werk thuis te komen, en iedere dag met een veroordeling thuis te komen? Uw werkgever scheld u dagelijks de huid vol, en vloekt u waar u maar loopt. Nooit is het goed, altijd alles verkeerd. Je zou er tenslotte niet meer van slapen, en misschien ook nog wanhopig van worden. Toch verkiezen wij allen deze heerschappij der duisternis, dan de heerschappij des lichts waar een Ander al het werk voor u doet. Een zondig mens werkt zich liever dood en sterft liever dagelijks van de honger, dan iedere dag het hemels Manna uit vrije genade om niet op zijn knietjes op te rapen. Liever sterven van de dorst, dan iedere dag te drinken uit de

Steenrots Christi in de woestijn van dit aardse jammerdal. Liever hard werken zonder enige bezoldiging, dan de hele dag rusten op het volbrachte werk van een Ander. Naar het aardse is dit een dwaasheid en een kromme redenering, lezer. Met name in een tijd, dat men soms vijf keer in een jaar met vakantie gaat. Toch is dit ons aller deel, maar dan naar het geestelijke. Niet door een bepaald noodlot, maar door eigen schuld, lezer! Weet u waarom u slaaf van de duivel en van de zonden geworden bent? Omdat u zichzelf door schuld aan de vader der leugenen verkocht heeft.

Daar hoor ik iemand in gedachte stilletjes denken: “*maar had God de zondeval dan niet kunnen verhouden?*” Geliefde lezer, dat had God wel gekund maar dat zou indruisen tegen Zijn Goddelijke Natuur. Het heeft Goddrie-enig behaagt de kroon op Zijn schepping te scheppen naar Zijn Goddelijk beeld, Gen. 1:27. God is een vrij en soeverein Wezen. God doet wat Hem behaagt, en is volheerlijk en volzalig in Zichzelve. Wanneer God de mens in een zekere mate van dienstbaarheid(=dwang) geschapen had, dan had God de mens niet naar Zijn beeld kunnen scheppen. De mens was voor de zondeval met Zijn Schepper verenigd, niet door het geloof maar door de liefde van Goddrie-enig. Voor de val was er nog geen geloof, omdat de mens nog niet gevallen was, en daarom door het geloof niet gerechtvaardigde behoefte te worden. Misschien begrijpt u nu ook wat beter waarom er geen rechtvaardiging van eeuwigheid was. De reden van de geestelijke doodstaat (= de zondeval) van de mens was er van eeuwigheid nog niet. Dat moest in de tijd immers nog gebeuren. Waar geen schuld is, vereist God geen vergelding. God wist naar Zijn alwetendheid wel dat de mens zou gaan vallen, maar de mens kon van eeuwigheid nog niet gerechtvaardigd worden, om de eenvoudige reden dat God een mens (die toen nog niet gezondigd had) alleen door het zaligmakende geloof in Jezus Christus kon rechtvaardigen. God heeft de mens dus in vrijheid geschapen, en de mens had gemeenschap met Zijn Schepper door de liefde. In de liefde is immers geen dwang maar vrijwilligheid. U kon uw vrouw of uw man toch ook niet dwingen om met u te gaan trouwen? Daarom kon de mens die in Zijn heilige wet geschapen was, Gods wet volbrengen door de werken der liefde. Want de liefde is de vervulling der wet, zegt de apostel in Rom. 13:10. De mens was heilig en rechtvaardig, en daarom getuigden zijn werken van heiligheid en rechtvaardigheid. De liefde wordt immers gekend, niet uit de woorden, maar uit de liefdewerken voor God. Dit zijn dus geen dienstbare werken, maar liefdewerken gelijk een man zijn vrouw tracht te behagen en een vrouw haar man. De dienstbare die geen liefde voor de Zaak heeft, zegt: *‘ik ga om vijf uur ’s middags naar huis, en morgen weer een nieuwe dag’*. Maar de vrije werkt dag en nacht met liefde door. Dit zal ook het bestaan van de in Christus gerechtvaardigde zondaren wezen, in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde waarop gerechtigheid zal wonen, lezer. Deze nieuwe hemel en aarde heeft God bewaart voor diegenen die Hem liefhebben en vrezen. Het zaligmakende geloof in het hart van een geredde zondaar wordt op aarde gerechtvaardigd uit de liefdewerken, zegt de apostel Jacobus. Dit is na de zondeval een waarheid, maar was ook een waarheid voor de zondeval. Want het gebod der wet was de mens ten leven, zegt Paulus in Rom. 7:10a. Maar nu is het gebod der wet de mens ten doden geworden, lezer. Dit gebod der wet moet de mens in en door Christus volbrachte werk weer ten leven worden, wil het eeuwig wel zijn voor de eeuwigheid. Ja lezer, daartoe bracht Hij Zich onder het gebod der wet, opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden, Gal. 4:4-5. Mag u daarbij horen, lezer? Christus Jezus bracht Zich onder Gods heilige wet, opdat Hij een vloek zou worden voor vloekwaardigen. Hij is als een gehoorzame en als een rechtvaardige vervloekt en verdoemd

geworden. Hij is ter helle nedergedaald voor helwaardigen. Hij legde Zijn bestaan af onder de toorn en gramschap van Zijn hemelse Vader. Hij liet Zich geselen, honen en bespugen door aardwormen die Hij voor Zijn voeten weg had kunnen bliksemen. Maar Hij deed het niet, opdat Zijn volk niet ten volle gezeseld, gehoond en bespuugd zou worden. Toch wordt Zijn volk op aarde bij tijden gehaat, gezeseld, gehoond en bespugen. Niet meer door hun eerste geestelijke man (de wet), maar door de wereld en de vrome godsdienst. Zijn volk ondergaat slechts de sprankelen van hetgeen Hij ten volle voor hen weg heeft willen dragen. *Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.* Herodus en Pilatus werden vrienden toen zij met Jezus van doen hadden. Ieder mens zal in zijn leven de raad Gods uit moeten dienen, lezer. Dit zal openbaar komen in zijn leven. Een mens kan nooit de wereld liefhebben, en God dienen. Hoe zoudt gij die van de tafel des Heeren mag eten, nog van de tafel der duivelen kunnen eten? De wereld heeft het hare lief, lezer. Wanneer ge het nog best in de wereld kunt vinden, dan hebt ge maar te vrezen dat u reizende bent naar de eeuwige rampzaligheid. Wanneer ge van de wereld niet gehaat zijt, dan bent u door God gehaat. Wanneer ge uw aardse rijkdom liever hebt dan het dienen van den Heere, dan zal uw geld straks met u ten eeuwige verderve zijn. Wanneer ge in een kerkenraad zit waarvan het merendeel Christus niet kent, en u daar niet gehaat wordt, dan hebt ge maar te vrezen dat u de Heere Jezus ook niet kent. Want waar Christus niet beleden wordt in een weg van Zijn kruisdood en heerlijke opstand, daar is ook geen vijandschap. Een ziel die de kruisdood nog nimmer gestorven is, haat het wanneer een verlost zondaar begint te spreken over de geestelijke kruisdood van Jezus Christus. Dat hoeft u niet te zoeken, dat gaat helemaal vanzelf. Want in uw getuigenis ligt een verborgen tweesnijdend scherp Zwaard, dat de ene tot een reuke des levens ten leven zal zijn, maar voor de ander een reuke des doods ten dode. Hoe kwam dat niet telkens openbaar wanneer Christus tot grote ergernis van het vrome farizeïsme begon te spreken. Zijn getuigenis sloot binnen of buiten. Het stootte af of het sloot in. Een tussenwas was er toen niet, maar ook nu niet! Toch denken vele overtuigde zielen het op een zeker akkoordje met de vrome godsdienst te kunnen gooien. Maar dat werd de blindgeborene, en vele van Zijn verkorenen niet vergunt, lezer. Nee, Gods volk is op aarde geroepen om vele verdrukkingen te lijden. Door deze verdrukkingen zullen zij straks ingaan, en gelouterd worden van de wereld en al haar begeerlijkheden. Door al deze verdrukkingen zullen zij van deze boze aarde geperst worden. Wanneer iemand verdrukt, geperst of beproefd wordt, dan komt eruit wat erin zit, lezer. Dat moet u nooit vergeten. Wanneer het zonnetje schijnt en het een vlak zeetje is, zijn er zoveel belijdende christenen wel dertien in een dozijn. Maar wanneer de verdrukkingen komen, zullen velen aan Hem geërgerd worden. Maar de apostelen waren verblijd dat zij gezeseld werden en smaadheid moesten lijden omwille van Zijn Naam, en hielden niet op allen dag Jezus Christus te verkondigen, lees Hand. 5:41-42. Wat breng ik er dan van terecht, lezer? Wat een ontrouwe dienstknecht ben ik dan toch. Hoe snel ben ik niet geneigd om terug te bijten wanneer ik door helse honden gebeten wordt. Maar Christus wilde in mijn plaats gaan staan, en schold niet weder wanneer Hij gescholden werd. Wie zou niet wenen, bij zulk een liefde jegens liefdelozen. Wat moesten Gods volk dagelijks op hun knietjes belijden: *“Lieve Heere Jezus, leer mij U volgen. Leer mij Uw voetstappen drukken, waar U met mij ook heen mocht gaan. Neem mij aan Uw hand, want ik ben en blijf een dwaalziek schurftig zwart schaap.”* *Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft.* Waarom toch? Omdat de wereld andere genegenheden en verlangens kent. De wereld put uit een andere bron als de verkorenen Gods, lezer. Gods volk wenst zondeloos voor God te leven, omdat iedere zonde

een doorn is in het hoofd van hun lieve Zaligmaker. Een doorn die Hem doet bloeden, die Zijn handen en voeten doet doorboren. Wanneer je dan bedenkt dat wij allen van nature vleselijk zijn verkocht onder de zonden, dan kan je een weinig beter begrijpen dat diegenen die door hartvernieuwende genade daar geestelijk uit gehaald zijn, zich naar hun vernieuwde natuur niet meer kunnen en wensen te wentelen in het drek der zonden. Want die uit God geboren is, die zondigt niet meer, zegt de apostel Johannes. Gods volk kan dus naar hun vernieuwde natuur uit Christus nooit meer zondigen. Maar nu moeten dagelijks strijden tegen hun oude onvernieuwde natuur die zij als een zondige lijk mee moeten sjouwen. Niet willen zondigen, maar bij tijden het zondigen niet kunnen laten, is dat ook uw bestaan, lezer. Heeft u ook weleens middels een hartelijk berouw aan den Heere beloofd nooit meer te zullen zondigen? En wat kwam ervan terecht? Maar toch meende u het daar op dat lieve plekje aan de voeten van Christus, toen u verslonden lag in Zijn liefdesarmen. Hoe komt dat dan? Wel, ik zei het u al eerder, omdat de liefde de vervulling der wet is. Ik ken een apostel die daar ook last van had. Lees hier: *Zo vind ik dan deze wet in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde, Rom. 7:21-26.*

Lief kind des Heeren, acht het daarom als een voorrecht wanneer de wereld, de zgn. dooie vrome godsdienst, en misschien zelfs uw vrouw of man en kinderen u ook haten, wanneer gij hen bij tijden in liefde tracht te vermanen. Voor uw welgemeende liefde (die zij niet verstaan) zullen zij u tegenstaan, Psalm 109:4. Zij zullen u kwaad voor uw goed vergelden, omdat gij het goede wenst na te jagen, Psalm 38:21. Probeer maar telkens het kwade te overwinnen door het goede. Een vrucht wat niet op uw akker groeit, maar u kunt putten uit uw Bron des eeuwigen levens. Spreek immer slecht van uzelf, en goed van uw Zaligmaker. Ook dit is een ergernis voor de wereld die altijd maar iets wil wezen, en uit eigen kracht alles wenst te verrichten. De wereld redeneert dat God en zijn naasten er voor hem zijn, maar bij Gods volk is het precies andersom. Kijk lezer, dat geeft wrevel. De wereld redeneert van het humanisme: “wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.” De wereld zegt dus eigenlijk, wanneer u niet bestolen wenst te worden, moet u dat jegens een ander ook niet doen. Maar de Heere Jezus zegt: “Wanneer gij wenst dat men u barmhartigheid betracht, doe gij een ander desgelijks!” Kijk lezer, dat steekt een beetje dieper. Het eerste kost niks, maar het tweede kost je alles. Maar wanneer ge nu God mag liefhebben boven alles en uw naaste mag liefhebben als uzelf, dan is dat immers niet erg, maar juist een vreugdendienst! De liefde rekent immers nooit. De wereld schenkt en leent om er beter van te worden. Zij schenkt geld aan de armen met veel opsmuk en bombarie, om geëerd en geprezen te worden. Maar de Heere Jezus beveelt zijn kinderen niet voor zich te laten trompetteren. Geeft uw aalmoes in het verborgene. Laat uw linker niet weten wat uw rechter geeft, en uw Vader zal het u in het openbaar vergelden. De wereld heeft er een vermaak in wanneer er kwaad van sommige mensen gesproken wordt, maar Gods volk heeft daar een innerlijke afkeer van gekregen. Zij wensen opgestookte vuurtjes liever te doven, dan te doen oplaaien. Kijk lezer, ik noem nu maar een paar dingen, waarom de wereld Gods volk altijd zal haten. Gods volk is van een andere wereld. Zij zijn geestelijk in het hemelse Kanaan geboren. Dat is een Land waar geen leugen, geen kwaad, geen boosheid, geen hebzucht, geen gierigheid, geen afgoderij, meer zal zijn. Dat zijn dus twee werelden die botsen,

lezer. Maar toch zal de meerdere de minderen moeten dienen, lezer. Ismael was uit de dienstbare en moest Izak dienen, en Ezau moest Jacob dienen, en de Arabieren moeten het volk der Joden dienen. Dat zal dus nooit vrede tussen hen worden. Want de zoon der dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der vrije, Gal. 4:30b. Zomin de duivel in der eeuwigheid een vriend van Christus zal worden, evenmin zal Gods volk een vriend van de wereld genaamd zijn.

Eens komt de dag dat God een ieder zal gaan vergelden naar zijn werken in Zijn hemels gericht. Dan zal een ieder voor de dag moeten komen, en wee dan diegenen die niet overkleed zijn geworden met een Vreemde gerechtigheid en heiligheid. Zalig zijn daarom diegenen die hongeren en dorsten naar deze grote dag dat er gerechtigheid zal gaan geschieden, omtrent de bedreven ongerechtigheden jegens Gods verkorenen, want zij zullen verzadigd worden, Matth. 5:6. Maar m'n geliefde lezer, nog leven we in het heden der genade. Wat bij de mens onmogelijk is, is mogelijk bij God. Nog kunnen er bittere vijanden met God verzoend worden. Wanneer Christus u zal inwinnen en zal overwinnen, zal Hij dit doen door Zijn overwelmende liefde. Dat is liefde jegens een liefdeloze. Deze liefde doet het hart verbreken en het oog druipen. Denk nooit te klein van Zijn genade, lezer. De Pinksterlingen die Hem gekruist hebben zijn immers ook tot bekering gekomen. Weet en besef dat God nog zo goed is Zijn heerlijk Evangelie aan u die dit leest nog te willen verkondigen. Nog nodigt Hij om te komen tot de bruiloft. Ga dan heen in de weggen en steggen, en redt hen die ten dode wankelen. Laat u dan met God verzoenen, en leg af uw boze verdorven werken. Want nog is er een Weg tot zaligheid voor hen die geen weg meer weten. Nog is er Behoudenis te vinden voor hen die zich geheel verloren weten. Nog is er Leven te vinden voor hen die berouw hebben van hun hemelhoge berg van zonden. Nog is er Waarheid in Jezus Christus te vinden voor onverbeterlijke leugenstoffeerders. Bekeert u dan, en brengt vruchten voort der bekering waardig. Komt dan herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven, Matth. 11:28. Het zal wat wezen wanneer ge geen acht op dit Evangelie tot eeuwige behoudenis geslagen heeft. Dan moet ik u eerlijk aanzeggen dat ge daarmee God voor een Leugenaar gehouden hebt. Dan veracht ge het bloed van Jezus door middel van uw ongeloof. Weet dan ook dat het uw eigen schuld zal wezen, om straks voor eeuwig verloren te moeten gaan. Dan zult ge moeten gaan naar de plaats der duivelen. De plaats waar ge hier op aarde van gruwet en huivert zal dan straks uw eeuwige bestemming wezen. Daar zal de worm van uw geweten aan u klagen, en zult ge gepijnigd worden, en eeuwig moeten branden in het vuur wat ook voor de duivelen bereidt is geworden. Dan zal God Zijn toorn en gramschap over u uitgieten, en zult gij voor eeuwig wenen, schreeuwen tot God, maar dan zal Hij u niet meer horen. Dan zult ge een weg tot ontkoming zoeken, en tot uw schrik gewaar worden dat die weg voor eeuwig afgesneden is geworden. Nooit zal daar meer een einde aan komen, lezer. *Maar den vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars, en afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de tweede dood..... En in haar zal niet inkomen iets, dat ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt; maar die geschreven zijn in het boek des levens des Lams, Openb. 21:8-27. Amen.*

D.J. Kleen